

La lluna ens canta, l'amor no espanta. (Acròstic-fantasia)

Un relat de: [free sound](#)

"La lluna ens canta, l'amor no espanta" (Acròstic-fantasia)

L a nit havia acabat com el títol de la cançó,
A quell bonic misteri de l'amor i la il·lusió.

L es mans modelaven la figura, ja quedava menys per acabar l'escultura.
L a lluna ens va cantar una cançó i nosaltres li vàrem afegir el gust de bombó.
U na dolçor recorria aquells cossos, un líquid ensucrat amb bells esbossos.
N omés desitjaves tornar al desert, on els miratges eren part del teu secret.
A ra les estrelles seguien dansant, i feien coreografies de llargs somriures.

E m vas venir a buscar, no podies deixar de recordar...
N its i nits buscant aquella estrella, que ara estava dins el llit.
S empre contava contes de bruixes i mags, de follets i d'animals disfressats.

C om qui recitava poemes musicats, ara t'adormies al meu costat.
A celles mans t'havien enamorat, aquell cos que t'havia despertat.
N o sols la lluna cantava, el sol també escalfava, i els núvols ens feien surar.
T otes les figures ens feien viatjar.
A mb el vaixell de paper havies anat a una illa de menta,

L 'avió de cartró t'havia dut al planeta de xocolata,

A quell cotxe de joguina t'havia endinsat al món de la farina,
M asses, coques, pastissos, bunyols i rostres feliços.
O briem les portes i trobàvem rialles, remenàvem calaixos i trobàvem petons.
R acons, regals, espais humits, ens havien adormit les tendres nits.

N omés tu sabies que tornaries, només la màgia de les mans
O aquelles petites figures que jugaven a les ombres xineses,

E ntre cors i cants, concerts i festes, encara rius i beses.
S omriures escrits entre mars de paraules,
P aiatges d'estima, records per les faules.
A quell viatge a l'espai, aquell univers de colors,
N abiu amb branques anguloses, caliu amb somnis d'amoroses.
T robàrem la lluna i el sol, els núvols, la pluja i estels de cançons.
A mb la fantasia havíem trobat, que cada paraula era un estel pintat.

Març 2012

(La lluna ha cantat, els estels han dansat, el sol ha somiat i el somriure de colors ha estimat la llibertat...un conte mai tancat, una història de felicitat, un petó dibuixat.)